

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ	6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 "
ЗА ОГРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 дин.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЉУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте.

Претплату ваља слати упућеницом на општински суд а све кореспонденције на уредника.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Неплаћена писма не примају се.

БЕОГРАЂАНИ!

На Цвети, 29 овог месеца слави наша варош два велика дела мудрости и јунаштва народа српског и његових Обреновића: први дан народне слободе и први дан потпуног ослобођења ове вароши!

Том прославом ми одајемо заслужену пошту нашим старим, који су извојевали и оставили нам оно, што очеви највише деци оставити могу, а показујемо и то: да нам је слобода мила, и да ју ценити умемо!

Београђани! Председништво ваше општине држи се само обичаја, кад вам напомиње, да варош наша тога дана треба да буде искићена народним заставама а у вече и осветљена.

Београд 28. Марта 1887.

Деловођа

Никола С. Јовановић.

Председник општ. београдске

Светомир Николајевић.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

ЗАПИСНИК.

ванредног састанка 11 марта 1887 год.

(састанак отворен у 5³/₄ часа)

Били су: Председник општине г. Светомир Николајевић; члан суда г. Јанаћ Јанковић; одборници и заменици г. г. Димитрије Миловановић, Ат. Кумануди, Јован Дилбер, Никола Кики, Др. М. Т. Лекс, Стеван Јосифовић, Павле Матић, Фердинанд Розелт, К. Црногорац, Милан Вељковић, Св. Јанковић, М. Степановић, Коста Петровић, Манојло Кладис, Милош Симоновић, Јанаћ Хаџи Фичо, Јанаћ Константиновић, Др. М. Вујић, Ник. Ђорђевић, Др. Ђ. Димитријевић, Милош Валожић, Ст. Добривојевић, Мих. Крстић, М. Стевановић, Милан А. Павловић, Јован Стевачовић, Васа Дучић, Ј. Милановић.

Прочитани и примљени записници прошлих седница.

Бр. 51

Траже се уверења о владању и имовном стању, и одбор

изјављује:

да су: Тома Петровић ноћни стражар и Павле Илић коџијаш непознати; Павле Јовановић лађар и Јован Ђукнић непознати; Милош Тодоровић бив. практ. доброг владања и сирот. стања; Петар Петровић општ. марвени лекар доброг владања и средњег стања; Јоца Коплист коџијаш непознат.

Бр. 52

Г. Председник. Господо, по што се искупио довољан број одборника, то молим да пређемо на дневни ред. Г. одборници су се у једној седници договорили, да се одборске седнице држе суботом, но ја сам вас овога пута због важних и преких предмета раније позвао.

Дозволите, дакле, да прву тачку на дневном реду о трампи општ. земље са једним приватним лицем, прескочим, по што је комисија, која је на томе радила, једну ствар заборавила, па остало да се то предходно исправи. А овда на реду је питање о заитању воде на Сави и Дунаву за грађевинске потребе. Правилима о заитању воде на одређеном месту није предвиђено, да ли људи могу за грађевинске цели заитати воду и на ближим местима. Поводом тога имамо неколико молаба од људи који подижу грађевине близу Дунава, и који ишту да им се дозволи да доносе воду одавде им је ближе. Они су готови да плаћају таксу која се и на општ. пумпи плаћа. Ја сам се разговарао о овоме и са г.г. судијама и сложили смо се, да ову ствар ваља регулисати, на име, да треба дозволити заитање воде са једног или двајместа на Сави и Дунаву, али са места која би суд одредио, опет разуме се пошто би дотични положили одређену таксу, и пошто би испунили неке услове, као на пример да своје саке оележе. Сад, на одбору је да овако или друго какво решење донесе. Молим, жели ли ко да говори?

Г. Н. Кики. Заиста је крајња нужда да овај крај вароши — Дорћол — добије воду јевтиније. Данас се на дорћолу плаћа сака по 5—6 гроша, те с тога сиротнија класа

која већином и живи у овом крају, мора да се сели. Поред оних који дижу грађевине, ваља имати на уму, да у овом крају живи велики број праља које потребују воду а не могу тако скупо да плаћају. Држим, дакле, да би најбоље било да се саке које имају да носе воду за видање, за прање итд. офарбају нарочитом бојом. Савадије ће пристати да плаћају таксу коју плаћају и кад заитају воду на пумпи.

Г. Др. Ђ. Димитријевић. Ја држим да нема више потребз да се забрањује заитање воде и са других места. За то је била потреба онда кад се колера у суседној земљи појавила, јер се у опште држи да се колерне клице водом најлакше шире. Данас, пак, кад је колера престала, престала је и потреба за такву забрану. Од своје стране санитарска полиција неће томе на пут стајати.

Г. Председник. Управа вар. Београда јавила нам је да је забрана већ дигнута, но за нас је овде питање: хоће ли општина дозволити заитање воде без таксе, која се сада плаћа, кад се вода на пумпи заита.

Г. Др. Ђ. Димитријевић. Забрана није дигнута. Она је била дигнута, и то је трајало неких 24 сати, па чим се колера у Осеку појавила, она је опет стављена.

Г. Председник. 7. Марта добили ли смо извештај од Управе да је колера престала, и да је забрана дигнута.

Г. М. Крстић. Ја сам хтео оно исто да кажем што и г. Димитријевић, и мислим, да општина не треба са својим интересима тако далеко да тера, да, зарад једне таксе забрањује заитање воде и са других места. Ако општина налази да не може да изгуби тако важан извор дохотка, онда нека допусти да људи заитају и с других места, и за то да плаћају одређену таксу.

Г. Др. Ђ. Димитријевић. Ја опет тврдим да би воду за пиће, ваљало заитати на одређеном месту, а само за грађевине и сличне потребе да се дозволи заитање и са других места.

Ст. Добривојевић. У поврнутом питању да ли се може допустити сакацијама заитање воде са Дунава, сви су се предговорници хватали за оно време кад је владала зараза, која је сада престала. Но, и ако је зараза престала, ми треба да водимо рачуна о здрављу наших грађана. Нема је познато, да су сакације заитале мутну воду; а ми не смемо дозволити да се за ма какву потребу таква вода продаје. Ја мислим да се може допустити заитање воде, али тако, да вода буде бистра; јер ће се иначе дешавати да они такву воду носе и за пиће, а кад се питају одговориће: „за грађевину.“

Г. Д-р Ђ. Димитријевић. И ја сам мишљења, да се вода за пиће не заита са Дунава; јер, као што је познато, та река пролази поред многих вароши, у којима има великих фабрика, те се разни отпадци и друге нечистоће у њу бацају. Ако би општина имала средстава, она би могла да намести и једну пумпу на Дунаву. Не може ли то, онда да се обележе, обоје, саке које носу воду за пиће, и да исту заитају на општ. пумпи.

Г. С. Добривојевић. Ја се бојим да већемо имати никакве гаранције у томе, што ће буррад бити обојена, јер грађани неће знати увек да разликују, а многи неће знати ни да мутна вода шкоди здрављу. С тога бих био миш

љена: да се заита бистра вода, не гледећи на то да ли се она употребљава за грађевине или за пиће.

Г. Председник. Молим, господо да пробамо, да упростимо мало дебату. Општински суд изнеће вам у најкраћем року *правили* о заитању воду на пумпи, и том приликом моћи ће се говорити опширније о том питању. Сад је главно да ли се може дозволити приватима да из ближих места захватају воду за грађевинске потребе. Познато вам је да се неке грађевине подижу, далеко од места гди се сад вода заита, и ја држим да би нашим суграђанима могли учинити такву једну олакшицу. Што се у опште тиче питања о заитању воде, то ће као што рекох, општ. суд ускоро поднети правила и тада ће се та ствар моћи регулисати.

Г. К. Петровић. Господо, нема ни једнога међу нама који би се узтезао да ту жељу, ту потребу измири; нема ни једнога који не би хтео нашем становништву да учини сваку могућну олакшицу, — али имајући на уму то, да злоупотреба сакација може да доведе у питање здравље становништва, ја држим: да би се у томе питању, не губећи при том поред наведенога из вида још и то: да би општину намештање још једне пумпе на Дунаву доста јакних издатака стало, — могло поћи оним путем, који напомену г. Дмитријевић; а то је; да се бурад у којима би се носила вода за грађевине другојачије бојадишу од оних буради, у којима се носи вода за пиће. Тиме би се бар привремено, та потреба могла што корисније подмирити.

Г. Председник. Свакојачко је питање, хоће ли одбор да дозволи заитање воде, а што се тиче обележења, контроле, плаћања таксе, то ће суд сам удесити: Дакле пристајете ли господо, да се може дозволити заитање воде и са других места? („Пристајемо“)

Г. М. Павловић. Ствар је готово испрљена, и само имам да кажем да и сам држим да би најподесније било да се бурад, која носе воду, за грађевину обележе. А ако неко хтедне и поред тога да употребљава ту воду за пиће, ја не видим како му се на пут може стати.

Г. Председник. Дозвола за заитање воде даваће се извесним личностима, које су познате, и које се буду суду јавиле да подижу какву грађевину.

Г. К. Црногорац. Господа предговорници су изнели своје разлоге, којима бих ја додао: да се и ја бојим злоупотребе, те држим да би најбоље било да се та ствар тако регулише да сваки онај који подиже какву грађевину на му је за исту потребна вода са ближих места, да се оредходно јави суду, од кога ће добити дозволу за ношење воде са таквих (ближих) места.

Г. Н. Ђорђевић. И кад би се дозволило ношење воде за грађевине са ближих места држим да би требало да се на сакама обележи да та вода није чиста. А ако неко и поред тога хтедне ту воду да употребљава за пиће онда му се не може помоћи.

Г. М. Степановић. Кад би се на сакама и написало да је вода нечиста, слабо би ту било користи, јер ми имамо више неписмених него ли писмених људи, те би се опет чиниле злоупотребе. За то ја држим, да би боље било да се саче нарочитом бојом обележе, па ће то и неписмени моћи да разуму (Жагор).

Г. Д-р Ђ. Дмитријевић. Да би се и та зебња избегла, биће најбоље, да се и у овом случају одреди на Дунаву чисто место, одакле ће се вода заитати.

Г. Председник. Молим да ставим ствар на гласање: Дакле пристајете ли господо да се за грађевинске потребе, приватним лицима, на њихов лични захтев може дозволити заитање воде и на другим чистијим местима, пошто плате прописну таксу (Пристајемо). Остављате ли општинском суду да он вађе мере за контролу („Остављамо“) Дакле оглашујем да је одбор

ДОЗВОЛИО

да за грађевинске потребе, приватна лица, на лични им захтев, и пошто плате прописну таксу, могу заитати воду и на другим местима, осим садашег општином одређеног.

Бр. 53.

Г. Председник. Господо, сад је на реду једно за општину врло важно питање: избор инжењера. Као што ван је познато, стечај за помоћника инжењ. расписан је још у децембру пр. год. а за главног инжењера јануара ове год. До сада нам је стигло неких пет пријава; и сад би ваљало од пријављене петорице изабрати једног за главног а једног за помоћног инџ. Одбор може тај избор одмах овде обавити а може — претходно поверити једној специјалној комисији од 2—3 члана, да проучи те сведоче и да нам о њима реферирше. За сама места јавили су се: г. г. Стеван Чађевић, Лука Ковачевић, Стевна Ђорђевић, Франц Науза и Јован Винклер, Јован Смедеревац.

Г. М. Кледис. Ја мислим да комисија није потребна, јер ми те људе познајемо, па можемо одма избору да приступимо.

Г. К. Петровић. До сада је у одбору био обичај да се, пре дефинитивнога решења на добивене понуде, одреди једна стручна комисија. Мени се чини, да је тај пут оправдан и за то мислим: да од тога у толико већ прилика усвојењога обичаја и сад не одступамо; него да одредимо комисију из г. г. председника, Димитрија Стојановића, Јована Марковића и Велимира Антића. Па кад нам ова господа буду дала свој суд о квалификацији молилаца, онда да се тај њихов суд изнесе пред одбор, који ће донети коначну одлуку.

Г. Председник. Комисија је на сваки начин компетентна да оцени способност кандидата; док оно друго — карактер — остаје одбору да цени.

Г. Н. Ђорђевић. Истина је што г. Петровић каже, да је при избору инжењера одређивана комисија. Но то је бивало само онда кад је општина добила понуде од страних лица. Истина је и то, што каже г. председник, да ће стручна комисија оцењивати са стручне стране, а одбор опет с друге стране. Но, кад међу понудама има лица која је држава примила у службу, и која су још у министарству, онда мислим да је то довољан услов за прву страну, да их можемо примити. Те би према томе остало да одбор, с погледом на другу страну, реши о пријему овога или онога.

Г. М. Кретић. И ја мислим да би најбоље било да се та сведочанства пошљу комисији коју је г. Петровић предложио, па да нам комисија каже који је од тих људи

У најбољи, па онда можемо приступити оцењивању с друге стране.

Г. С. Добривојевић. Ја се слажем са г. Петровићем и држим, да је његово основно мишљење, да се личностима, које је он именовао, даду документа ових лица, да их они оцене, јер их они познају, а пошто су у државној служби радили, потпуно оправдано. Овоме бих ја додао још и то, да председништво отправљајући акт г. министру грађевина замоли још г. министра да обрати пажњу како на њихове способности, тако и на њихов карактер; јер велики послови у нашој општини захтевају људе од великог карактера.

Г. К. Петровић. Г. Ђорђевић рече, да је нужна комисија, но мени се чини да би помоћу ком. ије лакше свршили посао. Ако ми изберемо ма кога од ове исто рице, ми то морамо слати г. министру на одобрење. Дакле одлука одбора условљена је одобрењем господ. министра грађевина. Овако пак, т. ј. кад комисија каже која лица ваља примити, онда можемо одмах рачунати на ствар као свршену, јер ће се и г. министар у своме одлучивању на мишљење ових лица обзирати. Иако је могуће да ми изберемо једно лице као што је нпр. г. Чађевић, а међутим г. министар неће хтети да га из државне службе отпусти. Из тих обзира ја бих био за комисију, састављену из ових лица која сам предложио.

Г. К. Црногорац. И ја сам за комисију која се предлаже, и то баш за то, што ми овде имамо да бирамо првог и другог (индигира) па се бојим да се не огрешимо и узмемо за првог онога кога би требали да узмемо за другог. Комисија каже нам најбоље ко је за првог а ко ли за другог.

Г. М. Симонович. Ја не бих био за то да се то озвучава, јер ово су људи који у свршили школе, па би за њих то било вређајуће. То би се могло постићи и на овај начин: да г. председник распита, сазна, која би се од њих могао за које место примити?

Г. Д-р М. Вујић. Ја бих био противан *таквој* комисији, Комисија треба само да се изрази о њиховој стручној спреми, јер, кад би нам она предложила и лица онда би то значило да она бира инжењера а ми само примемо. Пошто ми те људе познајемо био бих мишљења да одмах и приступимо избору.

Г. Н. Ђорђевић. Ово је први случај да се за општ инжењ. јављају људи који су у државној служби. Један од кандидата нпр. је у министарству; испитивати понова његове сведоџбе, значило би да ми сумњамо у његову спрему.

Г. Председник. Не желим да утичем ни на једно ни на друго мишљење, само би вас господо подсетио, да, у колико се сећам, једном приликом емали смо да изабере лекара, и да га је баш одбор изабрао, и погодио је са избором тако да се општине и ланас не каје. Дакле, хтео сам само да вам поменем, да је рађено и овако и онако.

Г. М. Клидис. Ја нисам знао како се до сад практиковало, али кад сам сад то чуо од г. Петровића, онда сам још више убеђен, да би избор инжењера требао овде да се изврши; јер, ми смо имали инжењера који је *на тај начин* био изабран и оцењен као добар инжењер.

Дакле, комисија може инжењера као стручњака да оцени али с друге стране, по карактеру, неће бити у истој мери компетентна (ж гор).

Г. М. Крстић. Господо, баш за то што ће г. министар у крајњој инстанци имати да одобри или не одобри избор ја се слажем са г. Петровићем јер на пр. ко зна да ли ће г. министар пустити г. Чађевића из државне службе.

Г. Председник. Ја имам уверења, да ће сваки министар у овакој прилици учинити општини по вољи и потреби, а по најпре садањи који је из општине и изашао.

Г. Н. Ђорђевић. Одбор не треба да се обзире на то хоће ли г. министар пустити или не инжењера, кога он изабере. Његово је да изабере човека кога он излази за добро.

Г. Д-р М. Вујић. Ако министар не буде хтео да пусти из службе изабрана лица, онда ће он то учинити и онда кад нам комисија та лица предложи.

Г. Председник. Пошто је дебата исцрпљена молим да ставим предлог на гласање: Дакле, ко је за то да одбор бира инжењере каже „за“ ко је за комисију каже „против“ (Гласање. — По свршеном гласању)

Г. Председник. Оглашујем да је одбор

решено

са 15 противу 13 гласова да се изабере комисија која ће реферисати о сведоџбама молилаца.

Г. Председник. Сад је на реду друго питање. г. Добривојевић је изнео предлог да се председништво обрати преко г. министра на људе које будете изабрали за оцену ових сведоџба. Ми још нисмо решили које ћемо личности узети у ту комисију, али ја мислим да би најбоље било да председништво стоји у непосредној вези са људима који се изабру, г. Петровић је предложио г. Стојановића, г. Марковића и Антића. Доиста, те су личности признате и уважене, али мени се чини да би још боље било, кад би ове сведоџбе послали техничком факултету на Вел. школи, те да он да реч о способности ових људи. (Жагор)

Г. М. Крстић. То би се онда морало чинити кад би се сумњало у факултет, који су молиоци свршили, али пошто тога нема, то није ни потребно слати факултетима.

Г. Председник. Молим не треба заборавити да и министарство грађевина обично шаље сведоџбе техничком факултету на оцену, те с тога мислим да би и ми то могли учинити.

Г. С. Добривојевић. Ја мислим да то министар практикује кад се јаве ђаци са факултета, али за оне који су били већ у служби то он не чини, јер их већ познаје (Тако је)

Г. Председник. Онда да гласамо о предлогу г. Петровића. Усвајате ли, господо, његову кандидацију (Усвајамо) Оглашујем, дакле, да је одбор

изабрао :

г.г. Димитрија Стојановића, Јована Марковића и Велимира Антића са председником општине у комисију, која ће да оцени сведоџбе јављених кандидата, и своју оцену поднесе одбору на решење.

Бр. 54.

Г. Председник. Господо, комисија која је била изабрана да отвори понуде за водоводе, канализацију, и т. д. свршила је свој посао и саставила одговарајући протокол. Тај протокол, гласи: „Одређена комисија од стране општинскога одбора 11-ог овог месеца, да отвори и протоколише понуде, које су према расписаноме стечају стигле до 10-ог марта ове год а за: канализацију, водоводе и осветлење, састала се је данас, дванајестог марта, 1887. год. тачно у четири часа по подне у канцеларији председника општине, и пришла је своме послу у присуству свих чланова, на име председника општине г. Светомира Николајевића, одборника г. г. Косте Црногорца, Мих. Кретића, Косте Петровића, Манојла Клидиса и Милана Павловића.

Одворене понуде јесу;

а) „Vereinigte Gaswerke“ — а из Аугабурга, (понуда писана, спроводно писмо, статут и извод стања) за осветлење вароши Београда гасом;

б) Друштво Теофила Флане-а, Валеја Мобил-а и Лисиена Гијот-а, коју поднесе заступник г. Ј. Голдберг, (писмо два прилога, ориџинал и превод понуде, и пуномоћје издато г. Голдбергу,) — за снабдевање вароши водом;

в) Јасинског из Брисла. — За снабдевање вароши водом, (понуда у ориџиналу и преводу и штампани пројект;)

г) Мало-а из Париза. За снабдевање вароши водом, друга за канализацију, трећа за осветлење гасом, (прва и трећа понуда на српском и на француском, друга о канализацији — само на француском. Уз прву понуду додат је и један додаток, којим се ова модификује. Поред тих докумената ова понуда садржи и спроводно писмо и извештај о досадањим радњама г. Мало-а.)

Све све четири понуде са свима приложима њиховим спаковане су у коверт, запечаћене печатом општинскога суда, па се тако прилажу овоме протоколу и преко председника општине предају одбору. Свет. Николајевић председник општ. К. Црногорац, Коста Петровић, Милан А. Павловић, Мих. Кретић инсп., М. Клидис трг.“

Г. Председник. Господо, већ не треба да говоримо о огромној важности овога питања, ни о томе како ова ствар треба да дође пред једну специјалну комисију која ће предмете са сваке стручне стране испитати и оценити, и одбору на решење изнети. Ја бих само желео да та комисија буде што шира, да обухвати све оне људе наше који су познати као познаваоци ствари које су у понудама изнете. Ја бих још желио, да та комисија не буде састављена само из чланова општинског одбора, већ да је састављена, ако је могуће и већином, из људи ван одбора. Ја ово предлажем за то, што би ту била већа јамства за успех самог рада, по што одбор који решава ствар не би се сам искључиво бавио испитивањем њеним. У том смислу, господо, ја сам се саветовао и са г. г. на шим судијама и неколико чланова општинске управе, на смо се сви сложили на једној листи људи, и разних стручњака чија је компетентност потребна, па и нужна за оцену оваквих предмета. У ту листу ушло је и неколико чланова из нашег одбора, по већина је од људи ван одбора који ће се интересовати за саму ствар, а који су се

иначе бавили испитивањем сличних ствари. Ја мислим да вас пре него што бих вам прочитао листу, упитам: да ли се слажете у начелу да треба такву једну комисију изабрати и стручној јој оцени ове понуде поверити? („Слажемо се“). Дакле, избор комисије је у начелу усвојен, и сад молим да вам прочитам горепоменуту листу:

1-во. Од лекара.

Г. Г. Др. Владана, Др. Лазу Пачуа, Др. Ђоку Димитријевића, Др. Лазу Лазаревића. („Прима се“ — „врло добро“)

2-о Од правника.

Г. Г. Косту Петровића судију, Марка Стојановића адвоката, г. Стеву Добривојевића адв., Јована Николића општ. правозас. Ђорђа Ж. Ђорђевића проф. вел. школе. („Примамо“ — „врло добро“).

Од инжењера.

Г. Г. Михајла Кретића, инсп. Владу Марковића, Перу Велимировића инд., Анту Алексића, Димитрија Стојановића, инсп., Милу Марковића. инд. („Прима се“)

Од архитекта.

Г. Г. А. Бугарског, г. Мих. Валтровића, проф, вел. школе и г. Свет. Ивачковића, (г. Клидис: „и Главинића“) и г. Косту Главинића („Врло добро“)

Од физичара и т. д.

Г. Г. Косту Алковића, Симу Лозанића, г. Љуб. Клерића и г. Др. М. Лека. („Прима се“)

Од финансиста.

Г. Г. Др. Мишу Вујића, г. Манојла Клидиса, г. Никољу Ђорђевића трг., г. Мијајла Павловића трг., г. Јована Крестановића трг., г. Јована Антулу, г. Милана Брајковића трг. г. Едију Були и Милана А. Павловића, трг. („Прима се“)

Г. Председник. Слажете ли се, господо сви са овом листом? („Слажемо се“)

Г. Ј.в. Дилбер. Молим вас г. председниче, ја имам пре тога да говорим.

Г. Председник. Молим, о чему желите да говорите? — ова је ствар свршена.

Г. Ј. Дилбер. Ствар није решена јер само неколицина рекоше „слажемо се“. Ја вас молим дајте ми реч. Ви сте ми и прошле седнице реч закратили.

Г. Председник. Молим нисам вам закратио нити вам закраћујем реч, али, као председник, не могу дозволити да се говори о свршеној ствари.

Г. Јов. Дилбер. Али ствар није свршена.

Г. М. Клидис. Г. (Дилберу) Па што сте онда ћутали, док се листа читала и примала? Ја сам у току читања кандидовао Главинића, и ви сте могли тако исто предложити кога другог. — Молим, г. председниче да идемо даље — та је ствар свршена. (Жагор — „свршена је“ — „није „свршена“)

Г. Председник. Господо, како видим биће најбоље да одмах гласамо о томе: да ли је ова ствар свршена или не? (Жагор)

Г. М. Степановић. Молим вас г. председниче дајте ми реч, имам само нешто да приметим (Жагор)

Г. Председник. Има реч г. М. Степановић,

Г. М. Степановић. Из листе видим да су у њој заступљени људи из свију струка, али се заборавила струка предузимачка, и за то ја предлажем да се и из те струке узме које лице. (Жагор)

Г. Председник. Молим вас да ставим ствар на гласање. (Жагор)

Г. Црногорац има реч.

Г. К. Црногорац. Господо, сваки пут је ред био, да сваки председник дозволи свакоме да говори, а међутим, кад се то тиче овако једне замашне ствари, нема сумње да у овоме говору може бити какав важан предлог, као што је то ипр. изнео г. Степановић.

Г. Председник. Ја само ради чистине на коју треба једном да изађемо хоћу да ставим ствар на гласање, а предлог г. Степановића неће пропасти. Дакле, молим ко сматра да је ова ствар, то јест, ова до сада прочитана листа усвојена, гласаће „за“, а ко сматра да није казаће „против“ (гласање; г. Јанаћ Јанковић изашао је пре гласања) — (по свршеном гласању.)

Г. Председник. Пошто је изашла равна подела гласова, тј. 14 противу 14, ја гласам за предлог, и оглашужем да је одбор

УСВОЈИО

горњу листу.

Г. Председник. Сад је на реду предл. г. Марка Степановића: да се ова листа доуни. Предлажу се: г. г. Фердинанд Розелт, Стева Јосифовић, Коста Црногорац, Михајло Михајловић (начелник,) и Димитрије Миловановић. Усвајате ли ову допуву? (Усвајамо) Оглашужем да је одбор

ДОПУНИО

горњу листу чланова комисије за испит добивених понуда за водове, канализ. итд. још и именом г. г. Ферд. Розелта, С. Јосифовића г. К. Црногорца, М. Михајловића (начелника) и г. Д. Миловановића судије.

Бр. 55.

Г. Председник. Господо, мој претходник покљонио је озбиљну и похвалну пажњу парковима и украшавању наше вароши, и он је ради тога, као и ради *потребног* засађивања новог гробља, добио од г. министра дозволу да може из Таре планине и др. места потребан број младница извадити. Он је већ једну партију тих младница дао донети, а за тај посао учинио је од општ. касе позајмицу од неких 7000 дин. — с намером — да исту суму врати, кад се греде од сплавова продаду. Греде од првих сплавова продате су и за њих је добијено 207 дин. Али главна количина греда, коју је г. министар дозволио да одсечемо није још донета. Она износи до 800 комада. Колико знам, могу рећи, да ће она, и подмирити учињене трошкове. Али сама ствар још није формално била пред одбором, и ја то ево чиним са жељом и молбом; да одбор *прво* и накнадно одобри овај корисни поступак бившега председника, а друго да одобри и даљи рад, јер је сад време кад треба послати по другу партију младница, а уједно и поменутих греда.

О самој потреби паркова у Београду, са гледишта улепшавања вароши, држим, да не треба ни говорити.

Бивши председник г. Богићевић, и опет велим, зашао је у једно веома похвално дело кад је онако куражво пришао самоме задатку. А како нема опасности да ће општ. каса ту имати икакве штете, ја вас молим да ово предузеће и формалним решењем оснажите, као и даљи потребни кредит одобрите.

Г. К. Црногорац. Господо, паркови су лепа ствар и са гледишта хигијенског и са гледишта естетичког. Бивши је председник и ушао у ту ствар за то што је рачунао на једнодушни одзив одбора. Дакле, ја немам шта друго да кажем до да предложим: да без дебате вотирамо тај издатак, — тим пре — што ће се он, као што је наведено попуниги од продаје покљоњених греда. Ну баш и да би и било ту каквог издатка, он би могао само ићи у прилог овоме што би се од паркова добило.

Г. Председник. Питање је у главном у томе: да одбор и то прво накнадно одобри суму, на ту целв већ утрошену, а друго да одобри нов издатак, на доношење других партија дрвећа, и греда за покривање целокупног трошка.

Г. Н. Ђорђевић. Дакле, греде и дрвеће још није донесено?

Г. Председник. Јесте нешто, али није све. Г. министар је дозволио да се може ископати неколико хиљада младница и да се може одсећи 800 греда за конструкцију сплавова, на којима ће се те младнице донети. Председник је рачунао да ће се од тих 800 греда добити сума, којом ће се исплатити те позајмице. Позајмљивано је неколико пута и сума износи 7000 дин. Сад је потребна још нека сума да се и остале греде и младнице донесу.

Г. Н. Ђорђевић. Па колико ће цела сума износити?

Г. Председник. Цела сума ће изнети до 10000 дин.

Г. Н. Ђорђевић. То је велика сума. Ја не видим никакву корист од ових паркова.

Г. Председник. О важности паркова мислим да не може бити ни говора. (Тако је) Ваља при том имати на уму да ми имамо и потребу да ново гробље засадимо дрвећем. Ствар је сада доста тешка, али, ако не би дали да се доноси и та друга партија, онда не би имали изгледа на подмирење трошкова који су већ учињени.

Г. Н. Ђорђевић. На послетку нека се признаду утрошене суме али даље да се иде.

Г. М. Клидис. На шта је утрошена толика сума?

Г. Председник. На довешење, на подизање стакларе и расаднице.

Г. Петровић. У разговору са бившим г. председником, мојим пријатељем, г. Богићевићем, о овоме послу који је сад предмет нашега разговора, ја сам од њега сазнао да на крају крајева општину подизање паркова, расадника и стакларе неће „или ништа или веома незнатно стати, што“ према ономе што се овим пословима добија, не треба ни у рачун узимати.

Овај разговор ја сам поодавно са г. Богићевићем водио. За то не могући се данас ш њиме састати, а жељећи имати подробнијега обавештања о овој ствари, ја сам му данас писао, и он ми је одговорио. Ако дозволите ја ћу вам прочитати његово писмо: (Чујмо) Ово гласи:

Београд 16 Марта 1887 год,

Драги пријатељу!

Хвала ти искрена на твојој доброту, што си ми јавио, да ће у днашњој одборској седници бити говора о доношењу младица јелових, борових итд. из Бајине баште и што си од мене тражио објаснења по томе предмету. Ствар је у овоме.

Да би општина наша могла лакше и са мање жртава одпочети уређење наших паркова, одомаћења четинара и подизање општинског расадника, који би за њу био од неocenиме вредности, г. министар Мијатовић био је тако племенит те је, на моју молбу, одобрио: да наша општина може у планини Тари бесплатно извадати 5000 комада младица борових, јелових, смрчевих и оморике. Осим тога, а поради засађивања алеа које сам пројектовао дуж Дунава од града до штала Његовог Величанства Краља, и поради подигнућа алеа око поља врачарског и попуњења пропалих дрва у гробљу и алеа водећег новом гробљу, г. Мијатовић ми је дозволио да могу за рачун наше општине бесплатно ископати из ада Дринских 5000 комада младица јањевих, — дрвета која својим растом и лепотом надмашују тополе, које ми сада дуж алеа садимо.

Па да не би пренос тих свих дрва до Београда општини на терет пао, а осим тога да би и кров општинске куће и још неке ћуприје у нашем атару оправити могли, — г. Мијатовић, био је такође предуверетљив сиром наших захтева, те је на молбу моју још дао општини нашој: да она може бесплатно у опште народној шуми, у Тари планини, одсећи и 1000 комада чамових греда и на њима све горе именоване младице спустити.

Од тих греда, од којих би се онај део, који преко оправке куће и ћуприја буде преостао, имао продати, подмириће се, по мом схватању, како пренос и укупљање младица, тако исто и стаклена башта, расадник, подизање уљаника у њему, засађивање алеа на дорћолу и врачару и засађивање дрва у парку на пијаци и Калимегдаву.

Као што видиш, намера је моја била да сва ова побољшања у интересу здравља становника и угледа наше престонице учиним без жртава од стране општине, и тога ради ствар сам ову мислио пред одбор изнети тек онда, када буде подпуно свршена, и с тога сам ради подмирења трошкова привремено чинио позајмице из општинске касе, на рачун продаје греда, када оне овамо приспеде буду, а то ће надам се и одбор одобрити, и рад мој у истом правцу наставити као по све користан по општину и њено грађанство.

Јављајући ти ово, молим те у исто доба: да будеш тако добар и да одбору моју намеру саопштиш и да га умолиш: да што пре изашље човека, који ће младице овамо час пре донети.

Поздрављајући итд.

Мијајло Богвић

Г. М. Кљидес. Да се одобри накнадно још 3000 дина. а да се новцем од продаје греда буџету олакша.

Г. С. Добривојевић. Ја држим кад је стпочет тај посао и кад се до сад толико жртвовало, да не треба стати на по пута, већ би требало одобрити извесну суму с тим да не ограничавамо г. председника већ да он утроши онолико колико је потребно да се тај посао сврши (Врло добро)

Г. Н. Торђевић. Ја нисам противан ономе што је г. Богвићевић учинио, али сам противан да општина баште, расаднице подиже, (Већ је подигнуто). Општина нема где, него трује своје грађане, а подиже баште и паркове. Имамо ми пречих потреба.

Г. Председник. Ствар је такве природе да се ми не можемо натраг враћати, али ја бих само желео да се тачно одреди цифра. Мислим да ће довољно бити ако се одобри још 3000 — што већ са издатом сумом од 7000 чини 10.000 динара — као и да ће нам греде кад се донесу и продаду измирити цео издатак.

Г. М. Крстић. Ја пристајем на тај издатак, и мњења сам да се и даље на томе ради, наравно, ако то не би захтевало врло великих жртава.

Г. Председник. Ако, и чим, потреба пређе ову цифру ја ћу тражити благовремено одобрење од одбора. Дакле, пристајете ли, господо, да се на ту цел може утрошити 3.000 — односно и укупно — 10.000 дина. (Пристајемо) Оглашујем, према томе да је одбор

решило:

да се за набавку младица може утрошити из општинске касе 10.000 дина. рачунајући ту и ону суму, која је већ издата, а све то докле се се доведе и друга и последња па тија младица и док се не изврши продаја греда од сплавова, којом ће се сумом овај издатак покрити

Бр. 56.

Г. Председник. Господо, министар војни тражи да се за оцену ћебади изабере 6. стручних лица. (Прочитан акт). Суд је кандидовао ова лица: г. Милана Миленковића кожара, Луку Одавића кожара, Радована Јовановића, Антонија Миливојевића, Николу Лукића абаџију. Молим усвајете ли ову кандидацију? (Усвајамо) Оглашујем дакле да је одбор

изабрао:

г. г. М. Миленковића, Л. Одавића, Р. Јовановића, А. Миливојевића, Н. Лукића и П. Марковића у комисију за примање ћебади.

Бр. 57.

Г. Председник. Господо, канцеларија среза врачарског тражи да изберемо неколико лица која ће према § 28 закона присуствовати на кривичним испитима. Било би у реду да они узимају такве сведоке у своме срезу; али како је тешко потрзати људе из даљних места, то су се они нама обратили, и ја мислим, да ћемо најбоље учинити ако изаберемо неколико људи са врачара у околини среске канцеларије (Предлажу: г. г. Груицу Јовановића пензионера, Саву Сретеновића пензионера, Крсту Поповића спекуланта, Косту Михајловића бакалина, Јоцу Обрадовића спекуланта и Милију Јаковљевића бакалина).

Г. Председник. Усвајате ли ову кандидацију (Усвајамо) одбор је

изабрао

г. г. Г. Јовановића, С. Сретеновића, К. Поповића, К. Михајловића, Ј. Обрадовића и М. Јаковљевића да при канцеларији среза врачарског присуствују на кривичним испитима.

Бр. 58.

Г. Председник. Основна школа на западном врачару, која је у кући г. Ф. Розелта трпила је доста неприлике отуда, што у истој кући на горњем боју има и других кирајџија, и што и сам г. Розелт има често у њој поела, због неких својих остава. Отуда су потицале и разне жалбе од управника основних школа, па је суд одредио једну малу комисију, која ће покушати да узме и осталу кућу под закуп, те да цела кућа припадне школи; г. Розелт је на то пристао, и готов је да осталим кирајџијама одкаже станове, ако би му општина за то још доплаћивала месечно 30 динара.

Г. М. Крстић. У колико је мени познат локал, који г. Розелт општини уступа, цена је врло солидна.

Г. Председник. Дакле, одобравате ли овај поступак. („Одобравамо“). Оглашујем да је одбор

одобрио

да се и остатак куће г. Ф. Розелта, у којој је врачарска основна школа, узме за школу са доплатом кирије од 30 дин. месечно, како би школа била на миру.

Бр. 57.

Г. Председник. Господо, имамо овде акт од царинара царинарнице београдске, којим траже да се, у интересу саобраћаја направи калдрма испред IV магацина, или да јавимо да нећемо калдрму да направимо, у коме случају, веле, да ће царинарница тражити пута и начина, да је сама о трошку општине направи. (Да се направи калдрма). Пристајете ли сви на то? (Пристајемо). Оглашујем дакле да је одбор

одлучио

да се калдрма испред IV магацина царинаре беогр. још овога пролећа направи.

Бр. 59.

Г. Председник. Господо, сад има да се одобри лицитација за набавку креча за зидање гробница на новом гробљу. Она је остала на Милану Чедићу из Жаркова по 350 дин. од 100 кила. Молим, примате ли ову лицитацију. („Примамо“). Дакле, оглашујем да одбор

одобрио

лицитацију креча која је остала на Милану Чедићу тр. из Жаркова а по 350 дин. од 100 кила.

Г. Председник. Господо, дневни ред још није испрњен, али, како су многи од г. г. одборника уморни то ћемо наставити рад у идућој седници. („Доста је“ — „други пут“)

Састанак закључен у 7 часова и $\frac{1}{4}$ —

ПОЛИЦИЈСКА НАРЕДБА

Тротоари, постојећи у улици „Краљ Милана“ на „Теразијама“, почев од гостионице „Руског Цара“ па до гостионице „Лондона“, као најглавнијем делу ове вароши, тако су испрекидани и незгодни за пролазак публике, да се без опасности, за исту публику, која туда пролази, не смеју никако и даље

оставити у садашњем стању; а по што је опасност за публику баш у томе, што су тамо тротоари патосани већином цигљама и ситним каменчићима, а ово се стање једино може отклонити патосањем тротоара са тесаним камењем — плочама — или са вештачким базалтом, — то Управа вароши Београда, која је позвана да се стара за лакост, угодност и безбедност проласка у вароши, на основу § 326. кривичног закона издаје овим наредбу, да притежаоци свију плацева и зграда без разлике у улици „Краљ Милана“, почев од гостионице „Руског Цара“ па до гостионице „Лондона“, који већ нису своје тротоаре патосали тесаним великим камењем — плочама — вештачким базалтом, бетоном, печеним цементним плочама или асфалтом, од данас па за три месеца своје тротоаре пред својим плацевима и зградама патосу са тесаним великим камењем — плочама — или осталим горе поменути материјалом, а и ови и она, који већ имају по овоме патосане тротоаре, да су дужни у томе времену међусобно изравнати их тако, како ће цео тротоар у тој улици бити савршено раван.

Управа вароши Београда објављујући ову наредбу, позива сва дотична лица, да по истој у означеном року непремено поступи, јер, у противном случају, Управа вароши Београда биће принуђена, да према непослушнима примени све законске мере ради потпуног извршења ове наредбе.

Бр. 3407

17 марта 1887 год.
у БеоградуУправитељ вароши Београда,
Ж. М. Блазнавац

Секретар

П. Ј. Мостић

Због нагомиланог службеног материјала морао је и данас са свим изостати неслужбени део листа.

ИСПРАВКА

У последњем (12) броју, а у 5ом ступцу одборског записника (3^{ће} страна) погрешно је штампано име г. Мих. Павловић као члана изабране комисије за стварање понуда, а треба Милан А Павловић што се овим исправља.